

Rosja – Polska

Prace studentów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie.

Komentarze autorów do fotografii

PAULINA NIEDZIELSKA

Promieniami słońca oplotłeś mą duszę, trawą i ziemią otuliwszy swe ciało.
Byłeś – nie byłeś, a więc wciąż jesteś, a mi znowu, nieustannie – Ciebie zbyt mało.

JAGODA KOMOROWSKA

Zdjęcie przedstawia relacje polsko-rosyjskie, wykorzystując proste nawiązanie do tradycyjnej kuchni: pierogi i pielmieni. Zestawienie ma pokazać, że różnice takie jak język czy sytuacja polityczna tylko pozornie stwarzają między nami bariery, jednak to podobieństwa są silną stroną tej relacji. Wspólna historia, tradycja i kultura, widoczne nawet w kuchni, pokazują, jak bardzo losy naszych narodów są splecione i wywodzą się z tej samej kultury oraz tradycji.

MONIKA ANDRYSZEK

W swojej pracy chciałam pokazać, że kultura rosyjska, chociażby kinematografia, jest obecna w kulturze polskiej. Dzięki tłumaczeniom język nie stanowi bariery i możemy obcować z wrażliwością naszych wschodnich sąsiadów. Użyłam projekcji kulturowych rosyjskich filmów w przestrzeni mieszkania i wchodziłam w kadry, tym samym wchodząc w dialog z obrazem.

MAŁGORZATA BONAS

Bez komentarza.

DAWID GRZELAK

Zdjęcie ukazuje ciężki sprzęt ustawiony na tle Pałacu Kultury i Nauki, który oświetlony jest kolorami tęczy. W warstwie metaforycznej jest to symboliczne przed-

stawienie budowy stosunków polsko-rosyjskich. Fotografia odnosi się również do wciąż trudnej sytuacji osób środowiska LGBTQ+ w obydwu państwach oraz nikłej świadomości społecznej na ten temat.

DOBROŚŁAWA KRÓL

Zamysł fotografii zbudowany jest wokół jednego z częstszych skojarzeń dotyczących Polski oraz Rosji – kultury picia wódki. Czyste, jasne tło pozwala skupić uwagę na geście stuknięcia się kieliszków. Jest on symbolem pewnego braterstwa, więzi i zależności, jednak dominacja Rosji jest jasno zaznaczona przez poplamienie „polskiej ręki” rozlanym z kieliszka płynem w barwach flagi.

OLGA BRONIKOWSKA

Bez komentarza.

ANNA FABRYCY

Projekt zrealizowałam w formie fotograficznego dyptyku. Przedstawia on relacje polsko-rosyjskie pod kątem przenikania się. Obrałam sobie bardziej kobiece spojrzenie na temat charakteru tych kultur. Oba zdjęcia łączy wstążka, która jest wspólnym elementem strojów ludowych w kolorach narodowych i oplata obiekty pochodzące z Polski i Rosji – szkatułkę na biżuterię oraz warkocz.

ANNA KORDULEWSKA

Moi Dziadkowie mieszkali w Rosji przez kilka lat. Tam też wychowywała się moja Mama. Dlatego ten kraj, jego język, kultura i duch są zawsze obecne w mojej rodzinie. Mimo że ja sama byłam w Rosji jedynie kilka razy, wyjeżdżając, za każdym razem czuję nostalgię. Zupełnie jakbym opuszczała dom. Tym właśnie jest dla mnie Rosja – drugim domem kryjącym się gdzieś między wersami codziennego życia, gdzieś po drugiej stronie lustra.

Na zdjęciu widzimy wyraz „dom” napisany na rozsypanej mące. Mąka nawiązuje do wspólnego gotowania, czynności, która mocno kojarzy się z domem i rodziną. Słowo „dom” zostało odbite w lustrze, tworząc ten sam napis, tym razem cyrylicą. Jest to odniesienie do mojego, opisanego wcześniej, stosunku do Rosji.

Ostatnim elementem zdjęcia jest spodeczek z herbatą, który stanowi dosłowną ilustrację rosyjskiego zwyczaju picia herbaty w ten właśnie sposób.

MAJA HYLEWICZ

Zbrodnia i kara 2018

NATALIA SZYMALA

W mojej fotografii chciałam pokazać bliskość obu państw – Polski i Rosji. Złączone ręce symbolizują połączenie obu narodów. Umieszczone na dłoniach teksty to cytaty z klasyki literatury. Po polsku zapisany jest fragment *Pana Tadeusza* Adama Mickiewicza, a po rosyjsku fragmenty *Zbrodni i kary* Fiodora Dostojewskiego. Mają one budzić skojarzenia z więzią, jaką może budować literatura.

SYLWIA RUSINEK

„Niech żyje nasz niezawodny przyjaciel Związek Radziecki! Niech żyje niezłomna, wieczysta przyjaźń polsko-radziecka!”¹

1 „Życie Warszawy”, rok XII, nr 94 (3577) z 21 kwietnia 1955 r., s. 4.